

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3823/2023
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стеван Васић, адвокат из ..., против туженог „ХИП-Петрохемија“, а.д. Панчево, чији је пуномоћник Александар Тодоровић из ..., ради утврђења и исплате јубиларне награде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1221/2023 од 01.06.2023. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1221/2023 од 01.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 545/21 од 08.12.2022. године, усвојен је приговор пресуђене ствари (истакнут од туженог), за део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да му тужени исплати износ од 129.796,00 динара на име јубиларне награде за 30 година непрекидног рада код туженог са законском затезном каматом од 21.01.2013. године до исплате и у том делу је одбачена тужба тужиоца. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац у непрекидном радном односу код туженог почев од 15.09.1983. године па надаље, те да је исти стекао право на награду за сталност за 30 година непрекидног рада 20.01.2013. године, за 35 година непрекидног рада код туженог 20.03.2017. године и за 40 година непрекидног рада код туженог од 20.07.2021. године, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име јубиларне награде за 35 година непрекидног рада код туженог, износ од 146.144,96 динара, са законском затезном каматом од 21.03.2017. године до исплате, на име јубиларне награде 40 година непрекидног рада код туженог износ од 248.603,09 динара са законском затезном каматом од 21.07.2021. године, као и да тужени тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 113.471,17 динара. Одбијен је захтев тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је тужилац стекао право на награду за сталност за 35 година непрекидног рада код туженог почев од 07.02.2017. године до досуђеног 21.03.2017. године и право на награду за сталност за 40 година непрекидног рада код туженог почев од траженог од 20.07.2021. године до досуђеног

од 21.07.2021. године, као и законску затезну камату на досуђене новчане износе за наведене периоде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1221/23 од 01.06.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Панчеву П1 545/21 од 08.12.2022. године у ставу првом изреке, у делу става другог изреке којим је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац у непрекидном радном односу код туженог од 05.09.1983. године па надаље, те да је стекао право на награду за сталност за 30 година непрекидног рада 20.01.2013. године, 35 година непрекидног рада код туженог 20.03.2017. године и 40 година непрекидног рада код туженог 20.07.2021. године, као и у делу где се обавезује тужени да тужиоцу исплати износ 248.603,09 динара на име јубиларне награде за 40 година непрекидног рада код туженог са затезном каматом од 21.07.2021. године до исплате и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става другог изреке пресуде којом је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 146.144,96 динара на име јубиларне награде за 35 година непрекидног рада код туженог са затезном каматом од 21.03.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у преосталом делу става другог изреке пресуде, па је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 128.044,12 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у делу става првог изреке и у ставу другог изреке, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао другостепену пресуду у побијаном делу, на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...10/2023 – у даљем тексту: ЗПП) и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос почев од 15.09.1983. године код правног претходника туженог у Хемијској индустрији Панчево. Тужилац је по заснивању радног односа обављао послове радног места ... а затим од 01.04.1998. године послове на радном месту ... на којим пословима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем. Управни одбор туженог је дана 10.09.2009. године донео Програм решавања вишка запослених, по ком је решењем туженог број ../09 од 13.10.2009. године, тужиоцу отказан уговор о раду са 15.10.2009. године.

Тужилац је против наведеног решења покренуо поступак, па је правоснажном пресудом Основног суда у Панчеву П1 број 739/10 од 23.11.2011. године, поништено као незаконито решење туженог о престанку радног односа тужиоца и тужилац је након правноснажности пресуде враћен на рад, па је са туженим закључио нови уговор о раду 20.09.2012. године и обављао је послове на радном месту ..., са бенефицираним радним стажом од 01.04.1988. године до 15.10.2009. године.

Тужилац је код туженог остварио право на јубиларну награду за 25 година непрекидног рада за коју је примио исплату. Након враћања на рад 21.06.2021. године, тужени је тужиоцу исплатио 52.684,45 динара на име јубиларне награде за 10 година непрекидног рада код туженог али тужиоцу нису исплаћене јубиларне награде за 30, 35 и 40 година непрекидног рада код туженог. Тужилац је 20. јануара 2013. године стекао право на исплату јубиларне награде за 30 година непрекидног рада код послодавца односно туженог у износу од 104.897,12 динара, 20.03.2017. године, на име непрекидног рада у трајању од 35 година рада код туженог стекао право на исплату

јубиларне награде у износу од 146.144,96 динара, а 20.07.2021. године остварио је право на исплату јубиларне награде за 40 година радног стажа у износу од 248.603,09 динара, који износи су утврђени на основу налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке.

Након враћања на рад тужилац је водио спор против туженог пред Основним судом у Панчеву у предмету П1 63/16 ради исплате неисплаћене зараде за период од 16.10.2009. године до 20.09.2012. године и за уплату доприноса. У истом поступку тужилац је истакао и тужбени захтев за исплату јубиларне награде за 30 година непрекидног рада, па је правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву П1 63/16 од 25.11.2016. године, одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату јубиларне награде за 30 година рада, јер тужилац у току поступка није пружио ниједан доказ о постојању наведених година стажа код туженог, као услов за исплату јубиларне награде. Тужилац је тужбу у овој правној ствари поднео 21.06.2021. године, са истакнутим тужбеним захтевом за утврђење права на јубиларну награду те исплату јубиларних награда за 30, 35 и 40 година радног стажа.

Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је утврдио да је тужилац остварио право на исплату јубиларних награда за 30, 35 и 40 година у износима наведеним у првостепеној пресуди, а које право проистиче из одредаба Колективног уговора туженог и да се непрекидним радом у смислу овог члана подразумева укупан радни стаж, укључујући бенефицирани стаж који је запослени остварио почев од заснивања радног односа до остваривања права на јубиларну награду. Утврдио је и да тужиоцу припадају јубиларне награде за непрекидан рад код туженог без обзира на чињеницу што је тужиоцу 2010. године незаконитим решењем туженог престао радни однос и да је тужилац у периоду од 16.07.2011. године до 09.09.2012. године био запослен у другом предузећу, с обзиром да је по правноснажној и извршној пресуди извршена реституција права тужиоца код туженог и враћање у радни однос, због чега је првостепени суд закључио да се има сматрати да тужиоцу није дошло до прекида у радном односу код туженог а да рад код другог послодавца у наведеном периоду може имати утицаја само на исплату евентуалне разлике зараде. Првостепени суд је усвојио приговор пресуђене ствари истакнут од стране туженог којим је тужилац тражио да му тужени исплати износ од 129.796,00 динара на име јубиларне награде за 30 година непрекидног рада код туженог са законском затезном каматом од 21.01.2013. године до исплате, јер је о том захтеву већ правноснажно пресуђено пресудом П1 63/16 од 25.11.2016. године, којом је истоветан тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Другостепени суд је побијаном пресудом потврдио првостепену пресуду у делу којим је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац у непрекидном радном односу код туженог почев од 05.09.1983. године па надаље, те да је стекао право на награду за сталност за 30 година непрекидног рада 20.01.2013. године, 35 година непрекидног рада код туженог 20.03.2017. године и 40 година непрекидног рада код туженог 20.07.2021. године, и у делу где се обавезује тужени да тужиоцу исплати износ од 248.603,09 динара на име јубиларне награде за 40 година непрекидног рада, а преиначио првостепену пресуду у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 146.144,96 динара на име јубиларне награде за 35 година непрекидног рада код туженог.

По оцени Врховног суда, становиште другостепеног суда је правилно.

У конкретном случају правилно је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 146.144,96 динара, на име јубиларне награде за 35 година непрекидног рада код туженог и одбио

као неоснован тужбени захтев тужиоца, имајући у виду да је тужиочево потраживање за исплату јубиларне награде за 35 година непрекидног рада код туженог доспело 21.03.2017. године, да је исто застарело закључно са 21.03.2020. године, с обзиром да је тужилац тужбу са овим захтевом поднео 21.06.2021. године, због чега је у том делу тужбени захтев тужиоца неоснован, јер је наступила застарелост потраживања применом члана 196. Закона о раду.

Такође је правилно другостепени суд потврдио првостепену пресуду у делу, којом је усвојен приговор пресуђене ствари за део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да му тужени исплати износ од 129.796,00 динара на име јубиларне награде за 30 година непрекидног рада код туженог с обзиром да је о том захтеву правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву П1 63/16 од 25.11.2016. године одлучено, те како се ради о правноснажно пресуђеној ствари одлука другостепеног суда у овом делу је правилна и на закону заснована.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца да се не ради о пресуђеној ствари, јер је тужбени захтев тужиоца за исплату јубиларне награде за 30 година непрекидног рада код туженог одбијен правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву П 63/16 од 25.11.2016. године. Имајући увид да је о истом захтеву правноснажно одлучено, то је правилна одлука другостепеног суда којом је потврдио првостепену пресуду у овом делу, а наводи ревизије тужиоца су због наведеног неосновани.

Неосновани су наводи истакнути у ревизији да потраживање тужиоца за исплату јубиларне награде за 35 година непрекидног рада код туженог није застарело, односно да се има применити законски рок према одредбама ЗОО да ово право тужиоца застарева за десет година. У овој правној ситуацији се као *lex specialis*, примењује члан 196. Закона о раду, којим је прописано да сва новчана потраживања из радног односа застаревају у року од три године од дана настанка обавезе, па како је тужилац тужбу са овим захтевом поднео 21.06.2021. године, а да је право на исплату јубиларне награде за 35 година непрекидног рада код туженог доспело 21.03.2017. године, исто је застарело закључно са 21.03.2020. године.

Врховни суд је ценио и остале ревизијске наводе, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде па ти наводи нису посебно образлагани.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић